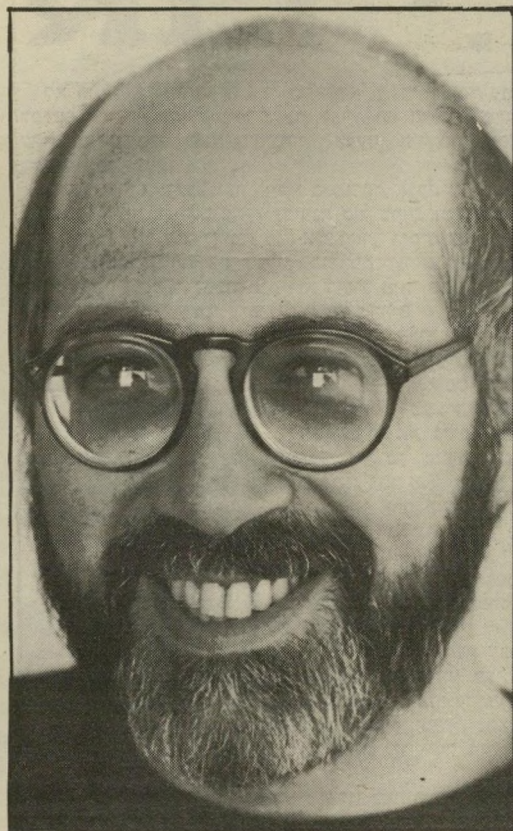

מאיר שניצר:

„אלוהים במישקפיים וגלימה רקומה בתימנית!“

עם ישראל חיכה לתחילת מישדריי-התעמולה כמו שהוא מחכה כל שבוע ל„שושלת“. אחר כך התחילו הוויכוחים. במישקפיים טוב יותר, הליכוד טוב יותר, חד"ש הכי טוב, רע, וכך הלאה וכך הלאה. נדמה שהיה רק קונסנזוס אחד בעניין זה והוא האכזבה מהסירטון של ש"ס, שאותו ביים אורי זוהר ואשר בו תלו תיקוות גדולות מאוד.

תעמולת בחירות

פניתי אל מבקר-הסרטים מאיר שניצר ושאלתי אותו כיצד, לדעתו, התפתח הבימאי המוכשר אורי זוהר מאז שחזר בתשובה.

אני לא מבין מה אתם רוצים. אני חושב שזוהר שיחזר באופן מרתק את מעמד הר סיני. מעולם עוד לא ראינו את אלוהים במישקפיים שחורים ובגלימה רקומה בתימנית ולירד משה רבנו ככובע שחור ומכובד. אני חושב שרק ברף האחרון של כותרת ראשית ב„תנך עכשיו“ יש דמויות נפלאות כאלה, ויכול להיות שזוהר שאב את השראתו משם.

● במילים אחרות, גם אתה מאוכזב?

כמובן, אבל ברור לי שהצניחה שלו לא התחילה עכשיו. היא התחילה אחרי מצרים. אחרי 1972 הוא החל להידרדר, וכולם זוכרים את סירטייה-פירסומת שעשה כבר אחרי שחזר בתשובה.

● ובכל זאת, פעם הוא נחשב לבימאי המוכשר ביותר בארץ.

היתה תקופה שהוא באמת היה בימאי מוכשר, אבל לפי ידיעות שיש לי הכישרון היה בהשפעות כימיות מסויימות. היום הוא עובד בהשפעות אחרות והתוצאה אחרת. (דניאלה שמי)

חיים סתיו:

„החוק הישראלי לא מרתיע מגניבת מכוניות!“

כל אחד יודע שבארץ נגנבות מכוניות. לכל אחד מאיתנו יש חבר של חבר שפעם גנבו לו את המכונית. עכשיו מס-תבר שזוהי מכת מדינה ממש. מדי חודש נגנבות בארץ בממוצע 1400 מכוניות מכל הסוגים. כשהבינו חברות-הביטוח שהסכומים שהן משלמות הם ענקיים הם פנו למיטרה והציעו לה לממן מיבצע מיוחד של איתור רכב גנוב.

המיבצע החל ב-1 ביוני 1988 ועל התיאום בין כל הזרועות מפקח חיים סתיו, איש-ביטחון ותיק ומומחה בנושא. לשם מה נגנבות המכוניות, שאלתי את סתיו.

בין 60%-50% מהמכוניות נגנבות עליירי אנשים שצריכים להגיע לאיזה מקום ואין להם רכב. הרבה מכוניות כאלה נמצאות אחרי זמן קצר ליד מחנות-צבא, למשל. חייל לוקח רכב, נוסע איתו לבסיס ושם משאיר אותו. את המכוניות הגנובות האלה מגלים מהר מאוד, הרבה פעמים עליירי אזרחים שמדווחים.

● ומה לגבי שאר המכוניות הגנובות?

גונבים אותן כדי לפרק אותן ולמכור את החלקים. כאן אנחנו נכנסים לתמונה ומטרתנו היא לגלות את הרכב לפני שיספיקו לפרק אותו.

● כמה מכוניות אתם מוצאים?

בממוצע בין 60-50 מכוניות בחודש. אולי באחוזים זה לא הרבה, אבל אם תעשי חשבון שכל מכונית שווה לפחות 10.000

גניבות

שקלים ותכפילי את זה ב-60-50 תיראי כמה חוסכות חברות הביטוח.

● בזמנו היו גונבים מכוניות ומעבירים אותן לרצועת-עזה. האם מאז האינתיפאדה זה לא ספק?

להפתעתי לא. ממשיכים לגנוב מכוניות. מה שהשתנה זה שלא תמיד הם מצליחים להעביר את המכוניות לרצועה ולכן הם פשוט שורפים אותן. זה לא מקטין את מיספר המכוניות הגנובות.

● יש לך איזה טיפ לבעלי מכוניות, איך להישמר מגניבות?

זה נכון שאם אתה משאיר חלון פתוח, או שאין לך מערכת אזהרה קל יותר לגנוב את האוטו, אבל גם אם יש לך את כל אמצעי-הביטחון והגנב צריך להשיג מכונית בדיוק כמו שיש לך, שום דבר לא יעזור אותו.

● מה העונש על גניבת מכונית?

בחוק הישראלי אין בכלל עבירה של גניבת רכב — אלא רק של שימוש ברכב ללא רשות. העונש המירבי על הסעיף הזה הוא שלושה חודשי מאסר, ואני מאמין שאילו העונש היה חריף יותר זה היה מרתיע.

ירון לונדון:

„הכוח הפוליטי קובע את פני המירקע!“

הנהלת הטלוויזיה אסרה על הכתב אורי גולדשטיין לסקר את הנעשה בשטחים הכבושים. גולדשטיין, העוסק עתה בהכנת תוכנית על תקופת מערכת-הבחירות, עשה הפסקה של שבועיים בצילומים ופנה למחלקת-החדשות בהצעה לסקר את השטחים הכבושים, אך נענה בשלילה משום שלטענת ההנהלה דיעותיו הפוליטיות משתקפות בכתבותיו. לפני שנה הורחק הכתב איתן אורן מסיקור השטחים הכבושים, בטענה שדיעותיו הפוליטיות באות לידי ביטוי בכתבותיו. פניתי לירון לונדון, שעזב את עבודתו בטלוויזיה לפני חודשים אחדים, ושאלתי אותו האם תופעת הרחקת עובדים בשל דיעותיהם הפוליטיות מוכרת לו.

בוודאי. עבר נענשו עובדים בשל דיעות פוליטיות שייחסו להם הממונים עליהם. אני רוגמה טובה לכך. פעם כאשר גרמו לכך שאפרוש מהתוכנית ענ"י כוחרת, ופעם נוספת כשהפסיקו אחרי שבוע תוכנית אקטואליה שעשיתי בתקופת מילחמת-הלבנון.

● מתי זה התחיל?

יוסף לפיד היה המטרה הגדול. זאת היתה המטרה המוצהרת שלו, להשיב את הטלוויזיה אל המרכז. הוא עשה זאת עליירי סילוקם של מי שראה כאחראים לטון השמאלני כביכול של הטלוויזיה.

● יש קשר בין מה שקורה עכשיו בטלוויזיה לבין הבחירות?

אני מניח שכן. זאת תקופה רגישה.

טלוויזיה

● מה הסכנה הגדולה בכל התהליך הזה?

הסכנה הגדולה הטמונה בתהליך הזה איננה קשורה בחופש העיתונות. זאת, לדעתי, סכנה פוליטית. המצלמה איננה אובייקט טיבית, ואורי גולדשטיין, כתב רגיש ואינטליגנטי, משקף את מצב-רוחו הפוליטי כאמצעות כתבותיו. מי שסבור שסיפוח השטחים הכבושים הוא מוצהר אלוהית או כורח ביטחוני, לא יאהב את גולדשטיין. מי שסבור שסיפוח השטחים הכבושים הוא סכנה לתברה הישראלית, חושב שגולדשטיין משרת עניין חשוב. כיוון שהדיסנסוס לגבי אחזקת השטחים הוא מוחלט, בעלי הכוח הפוליטי הם הקובעים כיצד ייראה המירקע.

בתקופה של קונסנזוס רחב, חילוקי-הדעות על המירקע נסב" לים. אבל בתקופה של מחלוקות קשות, אפי"צ אינו מוכן לקבל דיעה המנוגדת למצב-הרוח הפוליטי שלו. הרברים היו קלים יותר, אם היה כאן פלורליזם של אמצעי-השידור, אבל כאשר הטלוויזיה היא מונופוליסטית כמובן משתקטים על השליטה בה.

● לוועד ולעובדים זה איכפת?

מאז שפרשתי מהטלוויזיה, אני מעטע בקשרים עם חברי לעבודי דה לשעבר, ולכן אינני יודע מה המצב לאשורו. (יוסי עינדור)